

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัย คัดสรรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาล วิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีรายละเอียดการศึกษา ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ ประกาศนียบัตร เทียบเท่า ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ การพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยใน ซึ่งปฏิบัติงานตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป (ยกเว้นตำแหน่ง หัวหน้าหอผู้ป่วย และผู้ที่ลาศึกษาต่อ) จากโรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มี ขนาดเตียงตั้งแต่ 150-300 เตียง และ 300-500 เตียงจำนวน 14 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ โสธร นครพนม มุกดาหาร หนองคาย สกลนคร เลย ศรีสะเกษ ชัยภูมิ หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ สิรินคร (สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย, 2549) มีพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 3,297 คน (ข้อมูลจาก โรงพยาบาลทั่วไป ธันวาคม 2548)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือพยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ ประกาศนียบัตร เทียบเท่า ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นหนึ่ง ที่ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการที่หอผู้ป่วยใน สังกัดโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป (ยกเว้นตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย และพยาบาลวิชาชีพที่ลาศึกษาต่อ) ซึ่งรายละเอียดการหาขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณ (Cochran, 1977. อ้างถึงใน วรณชนก จันทชุม, 2545)

$$n = \frac{NZ^2}{Nd^2 + Z^2}$$

เมื่อ n	เป็น จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N	เป็น จำนวนประชากร
d	เป็น ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เป็น 0.05)
d =	0.05)
σ^2	เป็น ความแปรปรวนของการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ในการศึกษาครั้งนี้ประมาณค่าความแปรปรวนจากงานวิจัยที่เคยศึกษาในเรื่องใกล้เคียงกันของ แจ่มจิตต์ เทพนามวงศ์ (2540) ได้ค่า ความแปรปรวนเท่ากับ .25
Z	เป็น ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางการแจกแจงปกติมาตรฐานในการศึกษาครั้งนี้ได้
กำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ได้ค่า Z เท่ากับ 1.96	
n =	$\frac{3297 (1.96)^2 (0.25)}{3297 (0.05)^2 (1.96)^2 (0.25)}$

จากการแทนค่าในสูตรได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 344 คน

2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage sampling) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

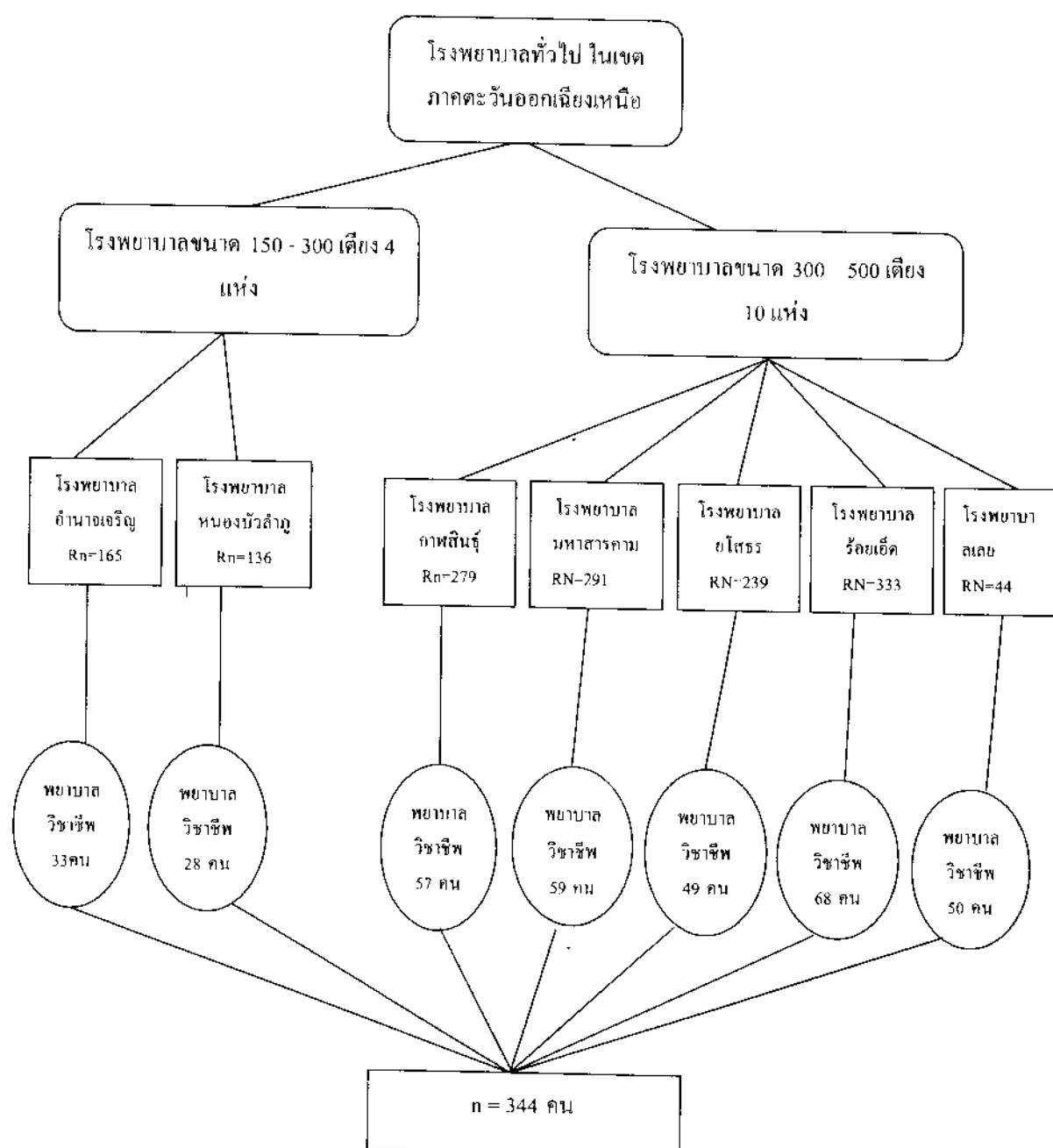
1) จากโรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีขนาดเตียงตั้งแต่ 150-300 เตียง จำนวน 4 โรงพยาบาล ได้แก่ มุกดาหาร หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ สิรินคร และขนาดเตียง 300-500 เตียง จำนวน 10 โรงพยาบาล ได้แก่ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ยโสธร นครพนม ชัยภูมิ หนองคาย สกลนคร เลย ศรีสะเกษ (สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย, 2549) ทำการสุ่มโรงพยาบาลโดยใช้สัดส่วน 2: 1 สุ่มได้โรงพยาบาลทั่วไปที่มีขนาดเตียง 150-300 เตียง จำนวน 2 โรงพยาบาล ได้แก่ หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ และโรงพยาบาลที่มีขนาดเตียง 300-500 เตียง จำนวน 5 โรงพยาบาล ได้แก่ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ยโสธร เลย

2) นำจำนวนพยาบาลวิชาชีพในแต่ละโรงพยาบาลที่สุ่มได้ มาคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	โรงพยาบาล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ร้อยเอ็ด	333	68
2	มหาสารคาม	291	59
3	กาฬสินธุ์	279	57
4	ยโสธร	239	49
5	เลย	245	50
6	อำนาจเจริญ	165	33
7	หนองบัวลำภู	136	28
รวม		1,688	344

3) ทำบัญชีรายชื่อพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลแต่ละแห่งที่สุ่มได้ในข้อที่ 1. ในแผนกต่างๆ ได้แก่ ศัลยกรรม อายุรกรรม สูติ-นรีเวช เด็ก และหอผู้ป่วยพิเศษ จากนั้นทำการสุ่มพยาบาลวิชาชีพโดยสุ่มแบบมีระบบ (Systematic sampling) เพื่อให้มีการกระจายของหน่วยตัวอย่างในโรงพยาบาลแต่ละแห่ง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพทั้งสิ้นรวม 344 คน ดังแสดงตามภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย และตำราต่างๆ และจากประสบการณ์การทำงานของผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ วุฒิ การศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน การได้รับการอบรม โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และแบบเติมคำ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ ใช่ หรือ ไม่ โดยให้เลือก 1 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ตอบถูก ได้ 1 คะแนน
- ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

การตัดสินระดับความรู้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับความรู้ตามวิธีของบลูม (Bloom, 1971) ได้ระดับความรู้ ดังนี้

ระดับความรู้สูง หมายถึง มีระดับคะแนนตั้งแต่ 70% ขึ้นไป เท่ากับคะแนนตั้งแต่ 14 คะแนนขึ้นไป ระดับความรู้ปานกลาง หมายถึง มีระดับคะแนนระหว่าง 50 -69.9% เท่ากับคะแนนระหว่าง 10 - 13 คะแนน ระดับความรู้ต่ำ หมายถึง มีระดับคะแนนน้อยกว่า 50% เท่ากับคะแนนน้อยกว่า 10 คะแนนลงไป

ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเป็นแบบสอบถาม ที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 20 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	ทัศนคติเชิงบวก	ทัศนคติเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 5คะแนน	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 4คะแนน	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าเท่ากับ 3คะแนน	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 2คะแนน	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 1คะแนน	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ความหมายของคำตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นส่วนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบางส่วน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นส่วนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยนำคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุดแล้วนำจำนวนชั้นคะแนนไปหาร ซึ่งแบ่งระดับเกณฑ์ไว้ดังนี้ (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2536)

คะแนนเฉลี่ย ความหมาย

3.68 - 5.00 ทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล อยู่ในระดับดี

2.34 - 3.67 ทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง

1.00 - 2.33 ทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล อยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระบบสนับสนุนขององค์กร ที่เอื้อต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ระบบสนับสนุนขององค์กรมี 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับการสนับสนุน	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ความหมายของคำตอบ

มากที่สุด	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนเป็นประจำสม่ำเสมอทุกครั้ง
มาก	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนเป็นส่วนมาก เกือบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนเป็นบางส่วน
น้อย	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนเป็นส่วนน้อย นาน ๆ ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่ได้รับการสนับสนุนเลย

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของระดับการได้รับการสนับสนุนต่อการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยนำคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุดแล้วนำจำนวนชั้นคะแนนไปหาร ซึ่งแบ่งระดับเกณฑ์ไว้ดังนี้ (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2536)

แบ่งระดับการให้การสนับสนุนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การได้รับการสนับสนุนระดับดี หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00

การได้รับการสนับสนุนระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67

การได้รับการสนับสนุนระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการได้รับการนิเทศ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ การได้รับการนิเทศมี 10 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับการได้รับการนิเทศ	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ความหมายของคำตอบ

มากที่สุด หมายถึง ได้รับการนิเทศเป็นประจำสม่ำเสมอทุกครั้ง

มาก หมายถึง ได้รับการนิเทศเป็นส่วนมาก เกือบทุกครั้ง

ปานกลาง หมายถึง ได้รับการนิเทศเป็นบางส่วน

น้อย หมายถึง ได้รับการนิเทศเป็นส่วนน้อย นาน ๆ ครั้ง

น้อยที่สุด หมายถึง ไม่ได้รับการนิเทศเลย

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของระดับการได้รับการนิเทศต่อการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยนำคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุดแล้วนำจำนวนชั้นคะแนนไปหาร ซึ่งแบ่งระดับเกณฑ์ไว้ดังนี้ (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2536)

แบ่งระดับการได้รับการนิเทศออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การได้รับการนิเทศระดับดี หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00

การได้รับการนิเทศระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67

การได้รับการนิเทศระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และไม่ได้ปฏิบัติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีจำนวน 70 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนน
ปฏิบัติมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ปฏิบัติมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ปฏิบัติน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ไม่ได้ปฏิบัติ	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ความหมายของคำตอบ

ปฏิบัติมากที่สุด	หมายถึง	ได้ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอทุกครั้ง
ปฏิบัติมาก	หมายถึง	ได้ปฏิบัติเป็นส่วนมาก เกือบทุกครั้ง
ปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ได้ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ปฏิบัติน้อย	หมายถึง	ได้ปฏิบัติเป็นส่วนน้อย นาน ๆ ครั้ง
ไม่ได้ปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติเลย

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยนำคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุดแล้วนำจำนวนชั้นคะแนนไปหาร ซึ่งแบ่งระดับเกณฑ์ไว้ดังนี้ (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2536)

แบ่งระดับการปฏิบัติกิจกรรมออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การปฏิบัติกิจกรรมระดับดี	หมายถึง	มีคะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00
การปฏิบัติกิจกรรมระดับปานกลาง	หมายถึง	มีคะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67
การปฏิบัติกิจกรรมระดับต่ำ	หมายถึง	มีคะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากผู้วิจัยทำการสร้างแบบสอบถามและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ได้ดำเนินการดังนี้

1) การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 6 ส่วน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้

2) การตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 6 ส่วน ที่ได้ผ่านการตรวจสอบ และทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ทำการวิจัยกลุ่มที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่โรงพยาบาลทั่วไปจังหวัดร้อยเอ็ด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ดังนี้

(1) แบบสอบถามความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล นำแบบสอบถามมาหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร K-R 20 (คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.72

(2) แบบวัดทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.83

(3) แบบสอบถามด้านระบบสนับสนุนขององค์กรและการได้รับการนิเทศ นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.92 และ 0.95 ตามลำดับ

(4) แบบสอบถามปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล นำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.89

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 ได้ดำเนินการขอหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไปทั้ง 7 โรงพยาบาล เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

5.2 ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไปทั้ง 7 โรงพยาบาล เพื่อพิจารณาการขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

5.3 เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามบางส่วนมอบให้หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่ง เพื่อให้หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลเป็นผู้แจกให้ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย รายละเอียด วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะตัวอย่าง ด้วยตัวเองสำหรับโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ เช่น โรงพยาบาลร้อยเอ็ด และทางไปรษณีย์ ได้แก่ โรงพยาบาลมหาสารคาม โรงพยาบาลกาฬสินธุ์ โรงพยาบาลเลย โรงพยาบาลยโสธร โรงพยาบาลอำนาจเจริญ และโรงพยาบาลหนองบัวลำภู

5.4 ผู้วิจัยทำการติดต่อ และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองสำหรับโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้และส่วนใหญ่ทางไปรษณีย์จากโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง หลังจากส่งแบบสอบถามแล้ว 2 สัปดาห์ กรณีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามหรือได้แบบสอบถามคืนมาไม่ครบ ผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดต่อพร้อมทั้งส่งแบบสอบถามเพิ่ม และติดตามแบบสอบถามคืนจนครบ 344 ชุด

5.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดมาตรวจนับคะแนนตามที่กำหนดไว้ นำข้อมูลบันทึกลงในแบบรหัส แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical package for social sciences)

6. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง และส่งคณะกรรมการจริยธรรม

ก่อนดำเนินการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และได้รับความเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อการปกป้อง และคุ้มครองการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน สังกัดโรงพยาบาลทั่วไป โดยชี้แจงรายละเอียดให้กับพยาบาลวิชาชีพผู้ตอบแบบสอบถามให้ทราบอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ว่า การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลต่อตัวพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงานแต่อย่างใด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องใส่ชื่อ และนามสกุล ในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้แนบซองปิดผนึกสำหรับใส่แบบสอบถามแต่ละชุดที่ตอบเสร็จแล้ว เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิในคำตอบ โดยคำตอบและข้อมูลทุกอย่างในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับและผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 10.0 (Statistical package for social sciences) ตามลำดับดังนี้

7.1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง นำมาแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ

7.2 ข้อมูลด้านความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ระบบสนับสนุนขององค์กร การได้รับการนิเทศ และการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพ นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

7.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้โดยการทดสอบค่าที (t-test)

7.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้โดยการทดสอบค่าที (t-test)

7.5 การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่า r ที่ได้ โดยตัวเลขที่ได้ของค่า r จะบอกถึงขนาดของความสัมพันธ์ และเครื่องหมายจะบอกทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร

เฟอร์กูสัน (Ferguson, 1981 อ้างถึงใน วรรณชนก จันทชุม, 2543) ได้ให้ความหมายของขนาดความสัมพันธ์ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ขนาดของความสัมพันธ์
$r = 0$	ไม่มีความสัมพันธ์
$r < 0.30$	น้อย
$0.30 < r < 0.50$	ปานกลาง
$r > 0.80$	สูง
$r = 1$ หรือ $r = -1$	มีความสัมพันธ์กันสมบูรณ์

7.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสนับสนุนขององค์กรและการได้รับการนิเทศกับการปฏิบัติงานกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้โดยการทดสอบค่าที (t-test)

7.7 วิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)